

TRAIAN ȘTEF

A vidámpark kurblija

*Én vagyok korunk Sziszüphosza,
én tekerem a kurbli a vidámparkban.
Azért járnak ide: vihogjanak,
riszálják magukat, tapizzák egymást
szégyentelenül.*

*Pórusaikon kiüt a fű,
azon tapod a Rózsaszín Lány.
Nehogy már elcsússz,
mondom,
nem tudom leállítani a kurbli,
hogy elkapjalak:
légneműből
a szilárdba
hogy le ne pottyanj.*

*Na nehogy kinevess,
mondja,
ha meg akarod érni
a versed végét.*

Bőre, mint Karthágó

*Tekerem a kurbli, és közben
a fiú beleszeret a csajba,
egymáshoz bújnak, csókolóznak,
táncolnak, elígérkeznek.
A Rózsaszín Lány ott várja őket
a festett kupola fölött:
kifeszített bőre, mint Karthágó,*

óriásira nyílnak pórusai.
Miközben tekerem a kurbli,
fejemben az jár:
orchideabőre eméssze el,
kelessze meg a búzaszemet,
a kenyeret a toronyőr szegje meg,
vesse oda a népnek.

Ne féljetelek, kiáltom oda
a tétova szerelmes párnak:
a Rózsaszín Lány bőre betakar,
akár egy hatalmas ponyva.
Ne álljatok a szentek közé,
szüleitektől bújjatok el.
Feltekert bőre rolád:
ott van a bejáratnál
egy vesszőkosárban –
aki kapja,
marja és vigye!

NÉMETI RUDOLF fordításai

Ștef, Traian (1954, Brădet/Biharfenyves – Bihar megye): költő, esszéíró. A kolozsvári egyetem bölcsészkarán szerez diplomát, utána falun tanít, majd művelődési házi előadó. 1990 óta a nagyváradi Familia című irodalmi folyóirat szerkesztője.